

Дело C-117/20**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

3 март 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Cour d'appel de Bruxelles (Белгия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

19 февруари 2020 г.

Жалбоподател:

bpost SA

Отвeтник:

Autorité belge de la concurrence

В присъствието на:

Publimap SA

Европейска комисия

1. Предмет и факти по делото

- 1 Исторически, bpost е доставчикът на пощенски услуги в Белгия, който осигурява основно доставката на поща, включваща по-специално събирането, сортирането, пренасянето и предаването на пощенските пратки на получателите.
- 2 Освен на широката общественост, bpost предлага услуги по доставка на поща и на две специални категории клиенти, а именно подателите на едро (наричани по-нататък „подателите“) и посредниците.
- 3 Подателите са крайни потребители на услугите по доставка на поща. Те определят посланието, което трябва да бъде обект на дадена пратка, и са в основата на търсенето на пощенски пратки. От своя страна посредниците

предоставят на подателите услуги по маршрутиране преди услугата по доставка на поща. Тези услуги могат да включват подготовката на пощата преди предаването ѝ на bpost (сортирането, отпечатването, поставянето в пликове, етикетирването, адресирането и поставянето на марки), както и депозирането на пратки (събиране от подателите, прегрупиране и опаковане на пратките в пощенски чанти, транспортиране и депозиране на посочените места от пощенския оператор).

- 4 Различните видове тарифи, които bpost прилага, включват договорни тарифи, които представляват специални тарифи спрямо стандартната тарифа, по която плаща широката общественост. Тези специални тарифи произтичат от договор между bpost и съответните клиенти, който може да предвижда отстъпки, предоставяни на някои клиенти, генериращи определен оборот в полза на оператора. Най-честите договорни отстъпки са количествените отстъпки, предоставяни в зависимост от обема пощенски пратки, генериран през определен референтен период, и оперативните отстъпки, които целят заплащане на някои операции по маршрутиране и съставляват равностойността на избегнатите от bpost разходи.
- 5 За 2010 г. bpost уведомява Institut belge des services postaux et des télécommunications (Белгийски институт за пощенски услуги и далекосъобщения, наричан по-нататък „IBPT“) за изменение на системата си на отстъпки по отношение на договорните тарифи за услугите по доставка на адресирани рекламни пратки и на административни пратки. Тези пратки представляват около 20 % от оборота на bpost в пощенския сектор.
- 6 Тази нова система на отстъпки е включвала количествена отстъпка, изчислена въз основа на депозирания обем пратки, която е била предоставена както на подателите, така и на посредниците. Въпреки това предоставената на последните отстъпка се е изчислявала вече не въз основа на общия обем пратки, идващи от всички податели, на които те са предоставяли услугите си, а въз основа на обема пратки, генериран индивидуално от всеки от техните клиенти (наричана по-нататък „количествена отстъпка по подател“).
- 7 IBPT е националният регулаторен орган в областта на пощенските услуги съгласно Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските слуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата (наричана по-нататък „Директива 97/67“).
- 8 С решение от 20 юли 2011 г. IBPT налага на bpost глоба в размер на 2,3 милиона евро за дискриминация в рамките на системата му за ценообразуване, по-специално в избирателната отстъпка, основана на необоснована разлика в третирането между подателите и посредниците.

- 9 Сезиран с жалба за отмяна на това решение, Cour d'appel de Bruxelles (Апелативен съд Брюксел, наричан по-нататък „Cour d'appel“) отправя на това основание преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз за тълкуване на Директива 97/67.
- 10 В решение от 11 февруари 2015 г. (С-340/13, EU:C:2015:77) Съдът на Европейския съюз е приел, че подателите и посредниците не се намират в сходно положение с оглед на преследваната цел на системата на количествена отстъпка по подател, а именно стимулирането на търсенето в областта на пощенските услуги, след като единствено подателите са в състояние да бъдат стимулирани чрез тази система да увеличат обема на пратките си, поверени на bpost, и в резултат на това — оборота на този оператор. Следователно различното третиране на тези две категории клиенти, което произтича от прилагането на системата на количествена отстъпка по подател, не съставлява дискриминация, забранена от член 12 от Директива 97/67.
- 11 Предвид това Съдът на Европейския съюз е отговорил на поставения въпрос, че принципът на недопускане на дискриминация при тарифите, предвиден в член 12 от Директива 97/67, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска система на количествена отстъпка по подател, каквато е разглежданата в главното производство.
- 12 С решение от 10 март 2016 г. Cour d'appel отменя решението на IBPT (първо производство).
- 13 Междувременно с решение от 10 декември 2012 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) Autorité belge de la concurrence (Белгийски орган за защита на конкуренцията) (по-рано „Conseil de la concurrence“ — Съвет за защита на конкуренцията, Белгия) приема, че различното третиране на количествените отстъпки не представлява дискриминация в тесния смисъл на думата, а представлява злоупотреба, тъй като поставя посредниците в по-неблагоприятно конкурентно положение в сравнение с bpost, тъй като прилаганата система подтиква големите клиенти да договарят пряко с него.
- 14 Autorité belge de la concurrence установява наличието на злоупотреба от страна на bpost с господстващото му положение и следователно на нарушение на член 3 от Закона за защита на икономическата конкуренция от 15 септември 2006 г. и на член 102 ДФЕС вследствие на приемането и прилагането на новата система за определяне на цените от януари 2010 г. до юли 2011 г. и на това основание налага на bpost глоба в размер на 37 399 786,00 EUR, като взема предвид вече наложената от IBPT глоба.
- 15 На 9 януари 2013 г. bpost подава жалба за отмяна на това решение пред Cour d'appel (второ производство).
- 16 С решение от 10 ноември 2016 г. Cour d'appel приема, че bpost има основание да се позове на принципа non bis in idem, тъй като с решението от

10 март 2016 г. се е произнесъл окончателно и по същество по образуванията от IBPT производства срещу bpost за деяния, съвпадащи в много голяма степен с тези, които са в основата на производството и решението на Autorité belge de la concurrence (моделът за договорно ценообразуване по подател на bpost за 2010 г.). Тъй като поради това обстоятелство производството пред Autorité belge de la concurrence е недопустимо, Cour d'appel отменя обжалваното решение.

- 17 С решение от 22 ноември 2018 г. Cour de cassation (Касационен съд, Белгия) отменя решението на Cour d'appel и връща делото на Cour d'appel в друг състав. Cour de cassation приема, че член 50 от Хартата не е пречка за кумулиране на наказателни производства по смисъла на тази разпоредба, основани на едни и същи деяния, дори когато едно от тях е завършило с окончателно решение да не бъде наложено наказание, когато съгласно член 52, параграф 1 от Хартата и при спазване на принципа на пропорционалност такива наказателни производства са насочени с оглед на постигането на цел от общ интерес и към допълнителни цели, които имат за предмет различни аспекти на едно и също неправомерно поведение.
- 18 Publimail е дружество „посредник“, което е привлечено в производството, за да му бъде противопоставено предстоящото съдебно решение.
- 19 Европейската комисия встъпва като amicus curiae.

2. Приложими разпоредби

Право на Съюза

Харта на основните права на Европейския съюз

- 20 Член 16 гласи:

„Свобода на стопанската инициатива

Свободата на стопанската инициатива се признава в съответствие с правото на Съюза и с националните законодателства и практики“.

- 21 Член 50 гласи:

„Право на всеки да не бъде съден или наказван два пъти за едно и също престъпление

Никой не може да бъде подложен на наказателно преследване или наказван за престъпление, за което вече е бил оправдан или осъден на територията на Съюза с окончателно съдебно решение в съответствие със закона“.

- 22 Член 52 гласи:

„Обхват и тълкуване на правата и принципите

1. Всяко ограничаване на упражняването на правата и свободите, признати от настоящата Харта, трябва да бъде предвидено в закон и да зачита основното съдържание на същите права и свободи. При спазване на принципа на пропорционалност ограничения могат да бъдат налагани, само ако са необходими и ако действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора.

(...)“

ДФЕС

23 Член 102 гласи:

„Забранена като несъвместима с вътрешния пазар е всяка злоупотреба от страна на едно или повече предприятия с господстващо положение в рамките на вътрешния пазар или в съществена част от него, доколкото тя може да повлияе върху търговията между държавите членки.

Такава злоупотреба в частност може да се изразява в:

(...)

в) прилагане на различни условия по отношение на еквивалентни сделки с други търговски партньори, като по този начин ги поставя в сравнително по-неблагоприятно положение;

(...)“.

Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата

24 Член 12 гласи:

„Държавите членки предприемат стъпки, за да гарантират, че тарифите за всяка услуга, съставляваща част от универсалната услуга, са съобразени със следните принципи:

(...)

- тарифите са прозрачни и недискриминационни,
- когато прилагат специални тарифи, например за услуги, предоставяни на предприятия, експедитори на едро или лица, групиращи пощата от

различни ползватели, доставчиците на универсалната услуга прилагат принципите на прозрачност и недискриминация както по отношение на тарифите, така и по отношение на свързаните условия. Тарифите, наред със свързаните условия, се прилагат еднакво както в отношенията между различни трети страни, така и в отношенията между трети страни и доставчици на универсална услуга, предоставящи равностойни услуги. Всички такива тарифи са също достъпни за ползвателите, по-специално за индивидуалните ползватели и малките и средните предприятия, изпращащи поща при сходни условия“.

Белгийското право

- 25 Член 12 от Директива 97/67, изменена с Директива 2002/39, е транспониран в белгийския правен ред с член 144ter от Loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques (Закон за реструктуриране на определени публични икономически предприятия от 21 март 1991 г.).
- 26 Член 3 от Loi sur la protection de la concurrence économique (Закон за защита на икономическата конкуренция), съгласуван на 15 септември 2006 г., съдържа разпоредби, аналогични на тези на член 102ДФЕС.

3. Становища на страните

Vpost

- 27 Обжалваното решение нарушава принципа non bis in idem.
- 28 В случая и двете производства, образувани пред IBPT и Autorité belge de la concurrence, са с наказателноправен характер и решението се отнася до деяния, идентични с тези, които са били предмет на решението на IBPT от 20 юли 2011 г. (окончателно отменено с решението на Cour d'appel от 10 март 2016 г.).
- 29 Освен това не са изпълнени стриктните условия, които се изискват, за да се допусне изключение от забраната за кумулиране на наказателни производства и санкции. Всъщност не съществува „достатъчно тясна материална и времева връзка“ между производствата пред IBPT и Autorité belge de la concurrence.

Autorité belge de la concurrence

- 30 Обжалваното решение не нарушава принципа non bis in idem.
- 31 Доколкото практиката на Съда на Европейския съюз е различна в зависимост от това дали се отнася до конкурентното право, релевантна в случая е съдебната практика в областта на конкурентното право (по-

специално решение от 14 февруари 2012 г., Toshiba Corporation и др., C-17/10, EU:C:2012:72); тя предвижда критерий за „защитен правен интерес“ при определянето на *idem factum* (правен *idem factum*).

- 32 Доколкото е необходимо, наличието на различна практика на Съда на Европейския съюз в зависимост от това дали тази материя засяга или не правото на конкуренцията, е обосновано с оглед на особеностите на конкурентното право.
- 33 Производствата, провеждани от IBPT, от една страна, и от *Autorité belge de la concurrence*, от друга страна, са насочени с оглед на постигането на цел от общ интерес и към на допълнителни цели, които евентуално имат за предмет различни аспекти на едно и също разглеждано неправомерно поведение (или с други думи, защитават различни правни интереси).
- 34 Накрая, *Autorité belge de la concurrence* споделя становището на Комисията по двата въпроса, които тя предлага да се отправят до Съда на Европейския съюз.

Европейската комисия

- 35 Комисията встъпва като *amicus curiae*, за да следи за запазването на общностния обществен интерес, който в случая се състои в избягване на решение, противоречащо на съдебната практика Toshiba и на установения в нея критерий за идентичност на защитения правен интерес, който продължава да е относим в областта на конкуренцията.
- 36 Комисията се съмнява в релевантността на изключителното позоваване от *Cour de cassation* на решения от 20 март 2018 г., *Menci* (C-524/15, EU:C:2018:197), *Garlsson Real Estate* и др. (C-537/16, EU:C:2018:193) и *Di Puma* и *Zecca* (C-596/16 и C-597/16, EU:C:2018:192). Тези три решения не са свързани с правото на конкуренцията, докато настоящото дело се вписва в тази област. Освен това тези три решения се отнасят до положения, които са много различни от настоящия случай, тъй като се отнасят до дублиране на производства и санкции за *едно и също нарушение*, което е предмет на двойна квалификация и двойно наказване по националното право, като едното е от административен (но с административнонаказателен характер), а другото — от наказателноправен порядък.
- 37 В случая срещу *bpost* са образувани две самостоятелни производства за налагане на наказание за две отделни нарушения, основаващи се на различни правни разпоредби, преследващи различни и допълващи се цели от общ интерес, а именно:
- едното, образувано от IBPT производство за нарушение на приложимата секторна правна уредба, и по-точно за нарушение на забраната за дискриминационни практики и за неизпълнение на задължението за

прозрачност, възпроизведени по-специално в член 144ter от белгийския закон от 21 март 1991 г. (първото производство),

- другото, образувано от *Autorité belge de la concurrence* производство за нарушение на европейската и националната правна уредба в областта на конкуренцията, и по-специално на забраната за злоупотреба с господстващо положение, санкционирана с член 102 ДФЕС и член 3 от белгийския Закон за защита на икономическата конкуренция от 15 септември 2006 г. (второто производство).
- 38 Според Комисията наличието на евентуално нарушение на принципа *non bis in idem* в конкретния случай трябвало да се разгледа с оглед на критериите, изведени от Съда на Европейския съюз в областта на конкуренцията. В този смисъл трябвало да се вземе предвид фактът, че съответните два органа са приложили различни правни уредби, които се отнасят до различни правни интереси и до различни нарушения.
- 39 Накрая, Комисията държи да уточни, че в случая не става въпрос за изключение от принципа (член 52 от Хартата), а за самия принцип (член 50 от Хартата), тъй като не е налице правен *idem factum* по смисъла на решение от 14 февруари 2012 г., *Toshiba Corporation* и др. (C-17/10, EU:C:2012:72).
- 40 Комисията подчертава, че ако не се вземе предвид правният интерес, защитен от всяка от разглежданите различни правни области, е налице опасност да се ограничи значително и дори да се изключи приложното поле на правото на конкуренцията, тъй като то има хоризонтално измерение спрямо това на секторните правила. В случай на припокриване и предходно прилагане на секторна правна уредба съществува опасност конкурентното право да бъде лишено от полезното си действие.
- 41 Възможно е едно и също предприятие да прилага практика, която представлява едновременно нарушение на конкурентното право и на секторна правна уредба. Тъй като става въпрос за нарушения на различни правни уредби, чиято защита е поверена на различни органи посредством различни процедури, ефективното прилагане на тези уредби по необходимост преминава през отчитането на различните защитени от тях правни интереси. Става въпрос за необходимо условие за прилагането на принципа *non bis in idem*, изведено в решение от 14 февруари 2012 г., *Toshiba Corporation* и др. (C-17/10, EU:C:2012:72).
- 42 Това е от първостепенно значение, за да се избегне възможността предприятие, срещу което е образувано производство за налагане на наказание въз основа на секторна правна уредба, преследваща много конкретна цел, да се позове на принципа *non bis in idem*, за да се отклони от прилагането на правото в областта на конкуренцията, въпреки че това право преследва специфична цел, различна от първата. Като последица от това

щяло да останат неразрешени — и ненаказани — случаите на създаване на пречки за свободната конкуренция.

43 Комисията предлага да се поставят два въпроса на Съда.

4. Съображения на Cour d'appel

44 Най-напред Cour d'appel описва двете разглеждани производства.

45 Първото производство се основава, по-специално, на член 144ter от Закона за реструктуриране на определени публични икономически предприятия от 21 март 1991 г., чиято цел е на доставчиците на универсална пощенска услуга да се наложат определени задължения за прозрачност и за недопускане на дискриминация при приемането и прилагането на системата им за ценообразуване, предназначени да осигурят либерализацията на пощенския сектор.

46 Като е признал прилагането на правото на конкуренцията към пощенския сектор и като се позовава в голяма степен на становището на Комисията в това отношение, IBPT изрично е заявявил, че не е извършил преценка на съответствието на поведението на bpost с националните или европейските правила на конкуренцията, като е приел, че не е компетентен да прилага тези правила на конкуренцията, наред с останалото, тъй като те преследват различни цели. IBPT е заявявил, че производството пред него е проведено, „без да бъде засегнато прилагането на правилата на конкуренцията от компетентните органи“.

47 В рамките на второто производство Autorité belge de la concurrence не е санкционирал bpost за липса на прозрачност или за дискриминационни практики. Той е приложил белгийското и европейското право на конкуренцията, за да санкционира антиконкурентни практики от страна на bpost, а именно практики, които могат, от една страна, „да имат отстраняващ ефект“ спрямо потенциалните посредници и конкуренти на bpost, и от друга страна, „да имат за последица пораждането на лоялност у най-големите клиенти на bpost“, така че „да се увеличат бариерите за навлизане на пазара в сектора на доставката на пратки“.

48 По-нататък Cour d'appel разглежда целите на двете приложени правни уредби и заключава, че, противно на твърденията на bpost, тези уредби не са насочени „към една и съща цел, а именно запазване на свободна и лоялна конкуренция на пощенския пазар“. Връзките между тези две правни уредби, изтъкнати от bpost, не са достатъчни, за да се приеме, че те имат чисто и просто една и съща цел.

49 Безспорно е, че (европейското) право на конкуренцията има хоризонтално измерение, тъй като цели да се избегне нарушаване на конкуренцията на целия вътрешен пазар. Този вътрешен пазар се състои от различни

подпазари, за които се прилгат както правилата на конкурентното право, така и специфични правила, чиято цел не е или не е само да се поддържа свободна и ненарушена конкуренция.

- 50 Целите на Директива 97/67, транспонирана с белгийския закон от 21 март 1991 г., приложен от ИВРТ в първото производство, не се свеждат до поддържането на свободна и ненарушена конкуренция на пощенския пазар.
- 51 По-нататък Cour d'appel разглежда условията за прилагане на принципа *non bis in idem*. При това положение, за да се определи дали в конкретния случай е бил нарушен на принципът *non bis in idem*, по начало трябва да се вземе предвид обстоятелството, че първото и второто производство се основават на различни правни уредби, целящи да се защитят различни правни интереси, а именно, от една страна, да се осигури либерализацията на пощенския сектор посредством задължения за прозрачност и недопускане на дискриминация (първо производство), и от друга страна, да се гарантира свободната конкуренция в рамките на вътрешния пазар чрез забрана на злоупотребата с господстващо положение (второ производство).
- 52 Това условие за идентичност на защитения правен интерес е изведено в решение Aalborg Portland и е потвърдено изрично от Съда на Европейския съюз в решение от 14 февруари 2012 г., Toshiba Corporation и др. (C-17/10, EU:C:2012:72), както и от Общия съд в решение от 26 октомври 2017 г., Marine Harvest/Комисия (T-704/14, EU:T:2017:753).
- 53 Относимостта на условието за идентичност на защитения правен интерес е видна по-специално от дела относно кумулирането на санкции, наложени от националните органи за защита на конкуренцията на държава членка и от Комисията. Съдът на Европейския съюз установява и прилага това условие по дела в областта на конкуренцията, но не и в други области на правото.
- 54 В решение от 14 февруари 2012 г., Toshiba Corporation и др. (C-17/10, EU:C:2012:72), Съдът на Европейския съюз не е възприел предложеното в заключението на генералния адвокат Kokott, която изрично го е приканила да се откаже от прилагането на това условие в областта на правото на конкуренцията.
- 55 В заключението си обаче генералният адвокат изрично признава, че „досега в рамките на производства във връзка с правото на конкуренция съдилищата на Съюза изхождаха оттам, че прилагането на принципа *ne bis in idem* зависи от наличието на три условия, а именно идентичност на деянията, на извършителя на нарушението и на защитения правен интерес“, че „[с]ледователно принципът *ne bis in idem* забранява едно и също лице да бъде санкционирано повече от един път за едно и също неправомерно поведение, за да бъде защитено едно и също правно благо“ и че „[к]ато се е позовал на последния критерий, в случаи на картели Съдът е отхвърлил правото на всеки да не бъде съден или наказван два пъти за едно и също

престъпление в отношенията между Съюза и трети държави“ (заключение на генералния адвокат Kokott по дело Toshiba Corporation и др. C-17/10, EU:C:2011:552).

- 56 Тя обаче е счела, че Съдът на Европейския съюз трябва да уеднакви практиката си и да се откаже от условието за идентичност на защитения правен интерес, прилагано единствено в конкурентното право.
- 57 Съдът не е възприел предложеното от генералния адвокат по този въпрос. Той е посочил съвсем ясно, че „[п]о дела относно правото на конкуренция Съдът е приел, че прилагането на принципа *ne bis in idem* зависи от наличието на три условия, а именно идентичност на деянията, един и същи извършител на нарушението и един и същи защитен правен интерес“. Приканен от генералния адвокат да изостави практиката си относно принципа *non bis in idem*, която варира в зависимост от съответната област на правото, Съдът изрично е отказал да направи това и отново е потвърдил, че в правото на конкуренцията принципът *non bis in idem* винаги изисква идентичност на защитения правен интерес.
- 58 В заключението си по дело Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie генералният адвокат Wahl посочва, че е „[трудно] да намеря основателни причини за това тройният критерий да продължи да се прилага в контекста на правото на конкуренцията“ (заключение на генералния адвокат Wahl по дело Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie (C-617/17, EU:C:2018:976, т. 45).
- 59 В случая на пръв поглед за Cour d'appel е видно, че санкцията от страна на ИВРТ за нарушение на задължението за недопускане на дискриминация не наказва същите деяния като санкцията от страна на Autorité belge de la concurrence за злоупотреба с господстващо положение.
- 60 На пръв поглед има основания да се приеме, че принципът *non bis in idem* не би трябвало да се прилага, тъй като различните санкции, наложени от отделни органи, нямат за цел наказването на едни и същи деяния или последици и поради това, че, както посочва Комисията, има опасност да се ограничи значително приложното поле на правото на конкуренцията, понеже то има „хоризонтално измерение“ спрямо това на секторните правила и понеже в случай на припокриване и предходно прилагане на секторна правна уредба съществува опасност правото на конкуренцията да бъде лишено, изцяло или в значителна степен, от своя полезен ефект.
- 61 Cour d'appel счита, че на пръв поглед следва да се вземе предвид правният интерес, защитен от всяка от разглежданите различни правни области (правен *idem factum*), застъпен в решение от 14 февруари 2012 г., Toshiba Corporation и др. (C-17/10, EU:C:2012:72).
- 62 Cour d'appel обаче споделя колебанията, изразени от генералния адвокат Танчев в заключението по дело Marine Harvest:

- 63 „За пълнота уточнявам, че релевантността на третото условие, посочено в точка 95 по-горе, а именно идентичност на защитения правен интерес, се поставя под въпрос. Съгласно съдебната практика правилата на ЕС в областта на конкуренцията и националните правила за конкуренция преследват „различни цели“ (вж. решение от 13 февруари 1969 г., *Wilhelm и др.*, 14/68, EU:C:1969:4, т. 11) и следователно защитават различни правни интереси. От това следва, че принципът *ne bis in idem* не изключва на едно и също предприятие да бъдат наложени отделни глоби за нарушение, от една страна, на правилата на ЕС в областта на конкуренцията, и от друга страна, на националните правила за конкуренция. Релевантността на условието за идентичност на защитения правен интерес обаче е спорна, доколкото, от една страна, това условие не е използвано в други области на правото на Съюза, освен във връзка с правото на конкуренция (вж. заключението на генералния адвокат Kokott по дело *Toshiba Corporation* и др., C-17/10, EU:C:2011:552, т. 116, и заключението на генералния адвокат Campos Sánchez-Bordona по дело *Menci*, C-524/15, EU:C:2017:667, т. 27), и от друга страна, това условие е в противоречие с все по-голямото сближаване на правилата на Съюза и националните правила в областта на конкуренцията и с децентрализираното прилагане на правилата на Съюза за конкуренция, въведено с Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 и 102 ДФЕС]“ (заключение на генералния адвокат Танчев по дело *Marine Harvest* (C-10/18 P, EU:C:2019:795, т. 95, бележка под линия 34).
- 64 Предвид изложеното по-горе *Cour d'appel* счита за необходимо да отправи запитване до Съда на Европейския съюз относно тълкуването на принципа *non bis in idem* в областта на конкуренцията. Става дума за тълкуване, което е от общ интерес за еднаквото прилагане на правото на Съюза, тъй като въпросът дали да се запази или не третото условие от решение от 14 февруари 2012 г., *Toshiba Corporation* и др. (C-17/10, EU:C:2012:72) (идентичност на защитения правен интерес) в областта на конкуренцията може да възникне по сходен начин пред другите юрисдикции на държавите членки на Съюза.

5. Преюдициални въпроси

- 65 *Cour d'appel* решава да постави Съда на Европейския съюз преюдициалните въпроси, предложени от Европейската комисия и от *Autorité belge de la concurrence*:

„Първи въпрос:

Трябва ли гарантираният в член 50 от Хартата принцип *non bis in idem* да се тълкува в смисъл, че допуска компетентният административен орган на държава членка да наложи глоба за нарушение на европейското право на конкуренцията в положение, като разглежданото в случая, при което по

отношение на същото юридическо лице вече окончателно е отменена административната глоба, наложена му от националния пощенски регулаторен орган за твърдяно нарушение на законодателството в областта на пощенските услуги с оглед на същите или сходни факти, доколкото не е изпълнен критерият за идентичност на защитения правен интерес, поради това че настоящото дело се отнася до две различни нарушения на две различни правни уредби, спадащи към две отделни правни сфери?

Втори въпрос:

Трябва ли гарантираният в член 50 от Хартата принцип *non bis in idem* да се тълкува в смисъл, че допуска компетентният административен орган на държава членка да наложи глоба за нарушение на европейското право на конкуренцията в положение, като разглежданото в случая, при което по отношение на същото юридическо лице вече окончателно е отменена административната глоба, наложена му от националния пощенски регулаторен орган за твърдяно нарушение на законодателството в областта на пощенските услуги с оглед на същите или сходни факти, тъй като ограничението на принципа *non bis in idem* е обосновано от обстоятелството, че правната уредба в областта на конкуренцията преследва допълнителна цел от общ интерес, а именно да се запази и поддържа система без нарушаване на конкуренцията във вътрешния пазар, и не надвишава подходящото и необходимото за постигането на законно преследваната от тази правна уредба цел, и/или да се защитят правото и свободата на стопанската инициатива на тези други оператори на основание член 16 от Хартата?“.